

ת"פ 16896/09/23 - נטלה דברשוילי נגד אבאי אברהם אלישקוב

בית משפט השלום בכפר סבא

תפ"מ 16896-09-23 אלישקוב נ' דברשוילי
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 5

לפני	כבוד השופט איתי רגב
מבקשת	נטלה דברשוילי
נגד	
משיב	אבאי אברהם אלישקוב

החלטה

1. בספטמבר 2023 הגיש המשיב (התובע) תביעה לפינוי מושכר וסילוק יד נגד המבקשת (הנתבעת). בכתב התביעה נטען כי הנתבעת שכרה מהתובע מושכר (בית מגורים בראשון לציון), וכי היא מפרה את הסכם השכירות ולא משלמת את דמי השכירות המגיעים לתובע מכח ההסכם. נטען גם כי בפועל לא מתגוררת הנתבעת במושכר, אלא בני משפחתה (בתה ומשפחת הבת) הם המחזיקים בו.
2. ביום 19.12.23 נחתם נגד הנתבעת פסק דין, לאחר שזו לא התגוננה במועד מפני התביעה. נקבע כי על הנתבעת לפנות את המושכר ולהשיבו לידי התובע, כשהוא פנוי ונקי מכל אדם או חפץ, וזאת עד ליום 7.1.24. הנתבעת חויבה גם בהוצאות ההליך.
3. ביום 28.2.24, כמעט חודשיים לאחר המועד שנקבע לפינוי המושכר בהתאם לפסק הדין, הגישה הנתבעת הבקשה שלפני - להאריך המועד להגשת בקשה לביטול פסק הדין, לבטל את פסק הדין ולהקפיא את ההליכים בהוצאה לפועל.
4. בבקשה נטען כי כתב ההגנה לא הוגש מחמת אי הבנה ואי ידיעת השפה העברית. הנתבעת ציינה כי המושכר היה נכס בבעלותה, אותו מכרה לתובע שהוא בן משפחתה, וכי דמי השכירות לא שולמו מחמת סירובו של התובע שביקש לעשות בכך שימוש כדי "להוציאם" מהבית. הנתבעת הפנתה גם לנסיבות מצב החירום שהוכרז על רקע מלחמת "חרבות ברזל". הנתבעת עתרה לביטול פסק הדין מחובת הצדק, וכן בהתאם לשיקול דעת בית המשפט ולאור סיכויי ההגנה, לעמדתה. הנתבעת ציינה גם כי בפברואר 2023 השתוללה במושכר שריפה שגרמה לו לנזקים, כך שחלקים מהמושכר לא ראויים למגורים.
5. התובע השיב לבקשה ועתר לדחותה. לעמדתו, אין מקום לבטל את פסק הדין מחובת הצדק ולא לאור סיכויי ההגנה ושיקול דעתו של בית המשפט. נטען כי בניגוד לאמור על ידי המבקשת, לאחר שבוצעה מסירה כדין של כתב התביעה יצר עם המבקש קשר חתנה של הנתבעת (להלן: רוזן) והצדדים ניהלו משא ומתן שאף הבשיל לכדי טיוטת

הסכם פשרה (בו יוסכם על פינוי הנכס, במועד שיידחה, ובכפוף להסדרת חוב דמי השכירות). נטען כי הבקשה הוגשה באיחור לא משום שהנתבעת לא ידעה על ההליך (וכאמור, ניכר כי ידעה והתייחסה אליו), אלא משום שהליכי הפינוי באמצעות לשכת הוצאה לפועל ובסיוע משטרת ישראל יצאו לדרכם. התובע הצביע על סיכויי ההגנה הנמוכים, לעמדתו, והוסיף כי תקופת השכירות הסתיימה בכל מקרה.

6. הנתבעת הגישה בקשה דחופה לקבלת החלטה.

7. עם זאת, לא מצאתי בבקשה כל תשובה לאמור בתגובת התובע ודומה כי תשובה כזו נדרשת, לאור הנטען בתגובה ביחס להתנהלות שהיתה לאחר המצאת כתב התביעה (לטענת התובע) ועוד טרם ניתן פסק הדין.

8. הנתבעת תוכל להשיב לתגובה, לפיכך, עד ליום 18.3.24.

ת"פ 19.3.24.

9. עד להחלטה אחרת, נוכח הטענה (בכתב התביעה) לחוב דמי שכירות בסך קרוב ל-190 אלף ₪ ולגרסת הנתבעת כי אין לחייבה אלא בדמי שכירות חלקיים (ס' 36 לבקשה) - מצאתי להורות על עיכוב הליכי הוצאה לפועל לשם ביצועו של פסק הדין **בכפוף להפקדה לקופת בית המשפט**. אני מעמיד את סכום ההפקדה על סך 50,000 ₪, וככל שתבוצע - יעוכבו הליכי הוצאה לפועל עד להחלטה אחרת. באחריות הנתבעת לעדכן התובע ובית המשפט עם ביצוע ההפקדה. לא יופקד הסכום כאמור, וכל עוד לא נקבע אחרת, יוותר פסק הדין על כנו והתובע יוכל לפעול על פי חוקמתו לשם ביצועו, על פי הוראות כל דין.

ניתנה היום, א' אדר ב' תשפ"ד, 11 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.